

Koning, leden van het Koninklijk Huis of ministers worden gezonden.

Verschillende dankbrieven zijn dan ook bewaard gebleven zowel namens de Koning voor b.v. zijn beschrijving van de Spoorweg tussen Liverpool en Manchester, als van Prins Frederik en van de 'administrateur van de Nationale Nijverheid', die beide een exemplaar van de 'Reis naar Londen' ontvangen hebben.

Eveneens ontvangt hij een bedankje voor een brochure getiteld 'Bemoediging' met als ondertitel 'Een hartelijk woord aan mijne landgenoten teneinde hen gerust te stellen tegen roekeloze voorstellingen van hongersnood tengevolge van het mislukken der aardappelooft' – verkoopprijs f 0,05 ten behoeve van de armen.

De vraag in hoeverre het gouvernement in deze zaak moest optreden vindt Van Houten moeilijk te beantwoorden: '... want ik heb het altijd als onstaatkundig beschouwd, dat hetzelfde (nl. het Gouvernement) zich met bedrijven bemoeit en zoogenaamd beschermt, welke het beter ware, dat door vlijt, arbeid en kunde zichzelf hielpen, omdat er aan den eenen geene bescherming kan worden verleend, of het is eene belasting voor den ander, en dit is, mijns inziens, onregtvaardig'⁸).

In juni 1834 verschijnt zijn boek 'Wiskundige aardrijkskunde', 126 pagina's vraag en antwoord: '... exemplaren door mij als hieronder getekend zullen alleen als echt erkend worden', zo schrijft hij in zijn voorwoord.

Zelf verzorgt hij eveneens een Engelse uitgave met de titel 'Mathematical geography'.

De kennis van vreemde talen is in zijn ogen een onmisbaar goed. Zelf beheerst hij vloeiend de Engelse taal, opgedaan tijdens zijn langdurig verblijf in Engeland.

Het Frans gaat hem minder goed af en wanneer hij van zijn 'Wiskundige aardrijkskunde' behalve de Engelse- tegelijkertijd een door hem zelf verzorgde Franse uitgave wil publiceren neemt hij toch de hulp van een vertaler te baat in de persoon van de in Rotterdam woonachtige heer Mioulet waartoe de in die tijd bekende Rotterdamse taalkundige Dr Arie de Jager bemiddelt. Uit de correspondentie over deze zaak met De Jager blijkt dat Mioulet het Frans niet kan corrigeren en voorstelt hetzij het geheel opnieuw te vertalen of het Frans achterwege te laten.

Wanneer Van Houten de eerste proef van de vertaling van Mioulet ontvangt meent hij in een brief aan De Jager '... dat de zaken daarin anders voorgesteld worden als de Hollandsche text dit vermeldt.